

BOGOLJUB

CERKVENI LIST ZA SLOVENCE.

Štev. 16 Leto IV.
V LJUBLJANI, 24. avgusta 1905.

Izhaja
vsak drugi četrtek
po 1. in 15. dnevu v mesecu.

Izdaja „Katoliška bukvarna“.
Tiska „Katoliška tiskarna“.
Urejuje Janez Ev. Kalan.

Cena
mu je na leto 1 K 60 vin.
Zunaj Avstrije 2 K 8 vin.
Za Ameriko 2 K 60 vin.

Spisi, dopisi in darovi se pošiljajo: Uredništvu „Bogoljuba“ v Zapogah, P. Smlednik, (Kranj.)
Naročnina in inserati pa: Upravištvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice 2.

.....

Vsebina XVI. zvezka:

	Stran
Slavnost tristoletnice Marijinih družb	241
Kupite, vzemite, berite!	244
K Materi Milosti v Maribor!	245
Gospodov dan	246
Družba treznosti — kakšna je in kaj zahteva	248
Le eno češčenomarijo!	250
Razgled po katoliškem svetu	251
Cerkveni razgled po domovini	252
Odpustki meseca septembra 1905	256
V molitev se priporočajo	256

Prihodnja številka izide v četrtek, 14. septembra.

=====

Podpisana uljudno naznanja preč. duhovščini, da je **otvorila**
na Mestnem trgu štev. 7 v Ljubljani
zalogo umetnih cvetlic
ter se priporoča v naročevanje cerkvenih šopkov, dekoracijskih
vencev in cvetlic, dalje vencev za gg. novomašnike, nagrobnih
vencev in trakov itd. po najnižjih cenah. 1719 B 15
Postrožba točna in poštna!
Najodličnejšim spoštovanjem **Antonija Mildner.**

Slavnost tristoletnice Marijinih družb

preteklo nedeljo, 20. avgusta, se je iztekla nad pričakovanje lepe, veličastno. Bil je en glas, da je lepo, pri prijateljih in celo pri nasprot-nikih, kateri še nekoliko trezno sodijo.

Po pravici povemo, da smo bili nekoliko v strahu, kako se bo taka slavnost v mestu kaj obnesla. Na deželi je to lahko; ali v mestu so ljudje razvajeni, kritični in tudi sovražni. Najbrž nas bo premalo, da bi častno nastopili, ali bo kaka druga pomankljivost, da bodo imeli zlobni ljudje priliko svoje neslane opazke delati.

Komaj se se jele izpred Križankov naše zastave pomikati in za njimi lepe vrste naših mladeničev in mladenk, je naš strah izginil, pogum zrasel in veselje v srcu zaigralo. Ne, nas ni treba biti niti sram niti strah pokazati se pred svetom, nastopiti sredi naprednega mesta! To niso samo kaki slabotni pastirčki — tudi nekaj manjših je bilo vmes seveda, saj jih imamo radi — toda naši Marijini sinovi, kakor so se ta dan pokazali, so večinoma krepki, postavni, zali fantje in častiti možje; naša de-kleta — to lahko rečemo pri vsej ponižnosti, ki jo morajo imeti — so cvet slovenskega ženstva. Poleg tega vzoren red in seveda dolga vrsta zastav in bander — 42; toliko jih v Ljubljani še ni bilo naenkrat — to je seveda vso reč močno povzdignilo.

Naš nastop je bil častitljiv. Seveda moramo pri tem pomisliti, da ni bila še desetinka naših marijanskih čet. Kajti zastopanih je bilo le okolu 75 družb in udeležnikov bilo od dva do tri-tisoč. Vseh družb pa šteje samo ljubljanska

škofija 358, cela Slovenija pa najmanj 350; in Marijinih družabnikov je samo na Kranjskem blizu 35.000.

Po pravici lahko rečemo, da bi jih bilo pri slavnosti tako splošnega značaja lahko veliko več. Toda mi nismo hoteli preveč bobnati in siliti, ker se že bojimo ljudem nadlego delati; storili smo le toliko, kolikor smo že sploh morali. Naravnost priznamo, da smo premalo agitirali, — no pa tudi to, kar je bilo, bilo je dobro in lepo. Strah pred Ljubljano je pre-magan, in mi vsi smo lahko veseli naše Ma-rijine armade, kakor je vesel vojskovodja, ko pregleda dobre izvežbane svoje bojne vrste.

Pa začnimo pripovedovati, kakó je ta reč šla po vrsti. Vse se je izvršilo natanko po raz-poredu, kakor smo ga zadnjič tukaj natiskali.

V soboto zvečer je bila v lepo razsvet-ljeni križevniški cerkvi od 9.—10. molitvena ura (8., v čast Materi božji). Pred uro so pol ure na koru prepevali Marijine pesmi. — V nedeljo zjutraj je bila v Križankih sv. maša s skupnim obhajilom za domače in od drugod došle družabnike. Bilo jih je veliko; obhajali so blizu pol ure. — Ob istem času pa je bila na Rožniku sv. maša za tržaške družabnike, katerih je prišlo nad 50 in so bili večinoma vsi pri sv. obhajilu. Tem se je pridružila pri sv. obhajilu tudi tropica belooblečenih družab-nic iz Metlike, ki so prišle v svoji znameniti — beli — noši, s katero so paradirale pri pro-cesiji. Maševal jim je in jih nagovoril med mašo neki župnik z Gorenjskega; maševala sta

pa tudi spremljevalca tržaške družbe, pridna gospoda tržaška mestna kaplana od sv. Antona novega, Andrej Furlan in Fr. Guštin.

Od 8.—9. smo se zbirali na križevniškem dvorišču. Cerkev in samostan sta bila okrašena z zastavami; na vratih nas je pozdravljala okusno okrašen napis: „Dobro došli!“ — Ob 9. se je jel pomikati sprevod: najprej ženske družbe, potem duhovščina, za tem mladeniške. Marijinim družbam sta se pridružila iz prijaznosti: Slov. krščansko-socijalna zveza s svojo zastavo sv. Mihaela in katoliško društvo za delavke tudi z zastavo. Lep je bil pogled na ta sprevod, v katerem se je vrstila zastava za zastavo; mestna godba pa je vmes igrala krepke koračnice.

Prišedši v nunsko cerkev, je bila koj tiha sv. maša, ki jo je bral preč. gosp. škofov namestnik (generalni vikar) Janez Flis. Med sv. mašo je igrala godba napeve svetih pesmi. Nad velikim oltarjem je bil napis: „Marija, varuj svojo družino“ v električnih lučicah. — Po končani sv. maši so presvetli knezoškof blagoslovili zastavo ljubljanske moške Marijine družbe v Križankih in spregovorili par besedi o zastavi in nje blagoslovu. Zastava je seveda zelo lepó izdelana; naslikano ima Marijo, pomočnico kristjanov, ki je glavna društvena patrona in drugega patrona sv. Jurija, kako prebada zmaja, ki je obenem varih ljubljanskega mesta, na kar so pa napredni Ljubljančani že popolnoma pozubili, samo — zmaja še poznajo ... Častno opravilo botre (kumice) pri blagoslovljenju je imela pobožna in blaga gospa Terezija Povšetova, soproga zelo spoštovanega državnega in deželnega poslanca g. Fr. Povšeta; gospa je tudi darovala in pripela zastavi lep trak. — Po blagoslovu je bilo običajno zabijanje žebeljev, pri čemer se izgovarjajo kratki, pomenljivi reki. Žebelj so pribili: presv. knezoškof, botra, škofijski voditelj M. družb, voditelj in prednik ter glavni dobrotnik križevniške družbe ter zastopnice dekliških ljubljanskih družb, ki so tudi darovale svoj trak novi zastavi.

Po končanem tem obredu se je procesija razvrstila proti sv. Jakobu, skoro v istem redu kakor prej, samó da so bili zdaj moški spredaj — na čelu novoblagoslovljena zastava —

ženske zadej; v sredi duhovščina s škofom v polni opravi z mitro in palico. Godba je zopet veselo igrala.

K sv. Jakobu je šla procesija zato, ker je pri tej cerkvi bila ustanovljena prva ljubljanska Marijina družba, katere tristoletni spomin smo obhajali. Tukaj se je spodobilo obhajati slavnost in zapeti zahvalno pesem za tristo dolgih let, ki so minula, odkar so se prvi naši predniki vpisali v Mar. družbo. — Cerkev sv. Jakoba je bila v zastavah; pred velikimi vratmi je stal slavalok z napisom: 1605 — Zdrava Marija! — 1905 Znotraj pa je bila cerkev lepo razsvetljena. Ko je cel sprevod došel, je bila prostrana cerkev trdo nabasana. Koj nato je bila škofova pridiga. Opisali so kratko zgodovino Mar. družb in navduševali h krepostnemu zglednemu življenju v družbi. Za tem je bila velika škofova maša, pri kateri so asistirali gospodje kanoniki in domači šentjakobski župnik preč. g. prelat Rozman. Koncu sv. maše se je izpostavilo Najsvetejše in pred njim zapela zahvalna pesem Te Deum. Zares vredno in pravično, dostojno in zveličavno je hvalo peti predobremu Bogu za delo dobo 300 let, kar je na tem mestu bila ustanovljena prva družba, in za vse dobro, kar se je v teku 177 let po njej zgodilo, pa tudi zato, da so družbe sovražne čase, kateri so zanje nastopili, srečno prestale, nanovo oživele, in se zopet takó bujno, takó košato razcvetele, kakor jih razcvetene vidimo danes pred seboj. Hvala bod' Gospod' Bogú!

Sveto opravilo je bilo končano šele ob $\frac{3}{4}$ 1. uro. Družbe so se vrnile v sprevodu v Križanke, kjer so odložile zastave. Nato pa šli kosila iskat: mladeniči, kateri so bili za to oglašeni, v Rokodelski dom, dekleta pa v Cotičeve gostilno na Karlovski cesti; drugi, ki se niso oglasili, so si pa sami iskali, kakor so bolje vedeli in znali.

Pri obedu v Rokodelskem domu je bilo seveda, kakor pri taki priliki običajno, nekaj zdravic in nagovorov. Bilo bi jih več, a čas je bil tako kratek, da je bilo mogoče samo najpotrebnejše opraviti. Prvi je nagovoril gospod prelat Rozman. Ta častiti mož, ki bo prihodnje leto peval svojo zlato mašo, vam nastopa še vedno krepko in živahno kakor junak

in njegova rezka pa prijetna beseda zapali navdušenje, kamorkoli zadene. Nazdravil je našim vrhovnim predstojnikom, pod katerih varstvom se zbiramo: sv. očetu, našemu škofu in cesarju.

Škofijski voditelj Marijinih družb je nazdravil vsem navzočim zastopnikom raznih družb, pa tudi vsem družbam, katere so bile na slavnosti zastopane, kakor tudi onim, ki zaradi daljave niso mogle priti in so bile le v duhu z nami. Zahvalil se je za lepo udeležbo, posebno tistim, ki so prišli od daleč, pa izrekel željo, da bi sad te slavnosti ne bil le enodnevni ampak trajen. K gorečnosti naj nas vspodbuja že delovanje naših nasprotnikov, ki vedno hujše divjajo zoper Boga, vero in cerkev.

Oni vedno strastnejši, mi vedno gorečnejši. Oni tiščé in vpijejo: proč od Rima! mi se moramo oklepati vedno tesneje Rima in ondi stolujočega sv. očeta, kateremu vsa naša ljubezen, vdanost in zvestoba! — Bog pa poživljaj družabnike in družbe, da bi živele, rasle in cvetele!

Č. gosp. Luka Smolnikar, zastopnik „Krščansko-socialne zveze“, ki je nekaka mati vseh posvetnih krščanskih društev, je v imenu te zveze pozdravil družbe; poudarjal, da je oboje potrebno: cerkvene družbe, ki napeljujejo k pobožnemu življenju in necerkvena krščanska društva, ki uče za ta svet koristnih reči v krščanskem duhu. Obojno organizacijo naj Bog poživi in med obema naj vlada vedno lepa edinost!

Za tremi duhovniki so govorili trije mladeniči: iz Trsta, Metlike in Mengša. Njih govore bomo pa prihodnjič prinesli.

Komaj smo te končali, bilo je treba hiteti zopet v nunsko cerkev, kjer so bile pete litanije, ki jih je imel z asistenco domači nunski oče, č. g. Mihael Bulovec. Veliki oltar je bil lepo okrašen z električnimi lučicami, in uršulinke na koru so krasno pevale. Ljubljanske nune vam pojejo kot tički. Tako čistih in nežnih glasov ne slišiš nikjer drugod.

Iz cerkve so šli mnogi v „Mestni dom“, kjer je bilo na vgled razpostavljenih mnogo lepih obrtnih in umetnih izdelkov. Ta razstava je bila odprta 14 dni; mi smo jo prav pri zadnjem koncu ujeli. Ko smo si ravno dobre ogledali, bila je ura pet, in ob tej uri je imela biti raz-

stava sklenjena. To so storili presv. knežškof sami z nekaterimi pohvalnimi in bodrilnimi besedami.

Zdaj pa hajdi zopet na Rožnik! Bila je ura že 6, ko smo prisopihali na vrh grička in stopili pred oltar ter še enkrat krepko zapeli lavretanske litanije, pa na drug način kakor pri nunah. — Mrak je legal na zemljo, ko smo se z zadovoljnostjo vračali proti mestu. Seveda so med tem mnogi tuji gostje bili že na potu proti domu.

Kakor rečeno, takó storjeno. Vse točke razporeda, kakor so bile napovedane, so se natanko izvršile. Cel dan od zore do mraka smo se pridno gibali.

„Bilo je prav lepo“, to je bila splošna sedba. Tudi Ljubljančanom se ne more očitati, da bi se bili proti nam kolikaj zagrešili. Prav z zanimanjem so nas gledali. Ko bi bili to in uno reč naprej vedeli, bili bi lahko še bolje napravili. Pa ta shod je bil prvi poizkus, nastopiti v Ljubljani. Ker vidimo, da gré dobro, bomo ob dani priliki v Ljubljano še prišli; in kadar bomo prišli, takrat nas bo več kakor sedaj. Ljubljana je še prav posebno pripravna za take shode. V njej se najlažje dobi prenočišče in postrežba, pa stoji tudi ravno sredi naše dežele in cele Slovenije, železnica vodi od vseh strani, torej vsem nekako najbolj prirečno sém priti. Potem je pa tudi v mestu, koder ima Bogu sovražna sila največjo moč, se najoblastnejše šopiri in razliva svoj pogubni vpliv po deželi, — torej tam je najbolj potrebno, da ji postavimo nasproti tudi mi svoje moči in s tem nazaj potiskamo in slabšamo nasprotno silo. Le pogumno nastopajmo in Marijo pomočnico kristjanov kličimo, kakor nekdanji naši predniki v boju zoper Turka! Marija, ki je kači glavo strla, in sv. Jurij, ki je zmaja zabodel, nas bosta privedla do zmage, ali vsaj do zboljšanja naših javnih razmer.

Bog poplačaj vse, ki so kaj pripomogli k lepemu izvršetku! Posebe pa še bodi zahvaljena ljubljanska križevniška moška Marijina družba, ki je vse delo vodila, zraven si pa veliko troškov naprtila. Ta družba se res zaveda svojega poklica, se ne boji nikoder pokazati se, in dela, kar more s svojimi skromnimi močmi. Nevstrašenih in

gibčnih družabnikov potrebujemo; z drugačnimi ne pridemo nikamor naprej!... Možje pa tudi žene, ki se ne upajo pokazati, niso za rabo!

Slavnost tristoletnice je končana. To pa ni vzrok, da bi se zdaj vdajali počitku. Le naprej, le naprej! — to mora biti naše vodilo. Napredovati moramo po šte-

vilu družbin družabnikov, po večličastnosti naših shodov, pa še bolj po notranji naši moči, po kreposti našega življenja, po delovanju za kraljestvo božje. Torej:

Le naprej, oj le naprej,
da pridemo v nebeški raj!

Kupite, vzemite, berite!

Izšla je, kakor povedano, knjižica:

Slava Mariji

ob tristoletnici prve Marijine
družbe na Slovenskem.

Knjižica je po sodbi takih, ki niso pri nji nič prizadeti, lepa in vredna tega denarja. Stane sicer 20 kr. (40 h) in ne 15, kakor je bilo zadnjič rečeno, ker so tiskovni troški tako veliki, da bi imeli pri 15 kr. zgu-bo, če bi se tudi vsa prodala. Toda kakor rečeno: knjižica je tega denarja vredna že po svoji velikosti, še bolj pa po svoji vsebini. Po pošti velja 13 vinarjev več (skupaj torej 43 h = 22½ krajcarja); toda na deset izvodov se dobi ena povrh. Naroča se v Ljubljani v Katoliški bukvarni in v Ničmanovi prodajalni.

Zdaj pa prosimo, da po knjižici pridno sezite! Naročila naj bi jo pač vsaka Mar. družba; najbolje pa bi bilo, da bi jo imel ali vsaj bral vsak ud M. družbe. Kajti v knjižici se bodo navzeli družabniki pravega marijanskega duha. Glavni del knjige namreč zavzema dr. Fr. Ušeničnika popis prve Mar. družbe ljubljanske, ponatiskan s nekaterimi premembami iz „Venca“; opis, katerega velika večina družabnikov še ni brala, kajti „Venec“ je imel takrat morda kakih 3000 naročnikov, število udov M. družb samó na Kranjskem pa je nad 33.000. Pa tudi kdor ga je že bral, stori prav, če ga bere zopet in zopet; kajti iz lepih zgledov se največ naučimo.

Nikar ne recite: kaj hočem kupovati spominsko knjižico o tristoletnici zdaj, ko je tristoletnica že minula! Kajti 21. decembra, sv. Tomaža dan, bo šele 300 let, kar je bila prva

družba vpeljana. Torej bi se morala tristoletnica pravzaprav šele takrat praznovati; obhajala se je zdaj le zaradi tega, ker je poleti prikladnejši čas za to.

Obračamo se torej s prošnjo do častitih vodstev M. družb, naj knjižico pri shodih priporočé in nabirajo skupno naročnino, da se posameznim olajša nakup; to tem bolj, ker se na 10 izvodov dobi eden zastonj. — Kjer se pa to nebi zgodilo, naj goreči posamezniki sami to storé: naročé in nabirajo naročnino. Onim, ki so bili pri slavnosti v Ljubljani, bo knjižica prijazen spomin na lepo slavnost; onim pa, ki niso bili, pa v nadomestilo namesto slavnosti.

Tiskalo se je brošure 3000 izvodov, katere bi radi razprodali do zadnjega, da poleg truda ne bo še denarne škode. Ni se pa treba bati, če je boste kaj več naročili, da je bo zmanjkalo; zakaj tiskarji vedno radi znova tiskajo.

Čisti skupiček se bo obrnil, kakor knjižica sama pové, za zastavo moške Marijine družbe v Križankih v Ljubljani, ki je bila ob slavnosti tristoletnice blagoslovljena, in v pokritje troškov pri celi tej slavnosti, ki niso bili majhni in katere je ta družba mesto vseh drugih velikodušno náse vzela.

Tudi takim, ki niso v družbi, pa jih dobro branje veseli, bo knjižica prijetno in koristno berilo.

Torej še enkrat: Kupite! vzemite, berite!

Op. Na zadnji strani v opazki je stavec popolnoma samovoljno (!) brez moje vednosti vstavil moje imé z vso nepotrebno častjo; kar mi je silno neljubo, ker se vidi, kakor bi jaz sam sebi komplimente delal. Naj bo ta nerodnost s tem popravljena! Urednik.

K Materi Milosti v Maribor!

Komaj ena slavnost končana, že nas va-
bijo drugam. Ne bomo se čudili, če se bo sli-
šalo: Preveč teh reči! Vprihodnje bomo naše
shode morali malo bolj regulirati, da ne bodo
drug ob drugega zadevali. Za to pot pa pro-
simo še potrpljenja! Ravno v nedeljo, ko so
bili najbolj zavedni fantje naših družb v Ljub-
ljani, se je bralo — z dovoljenjem ljubljanskega
knezoškofijstva — s prižnic vabilo na romanje
in shod v Maribor. Ker torej tega niso slišali,
zato prinašamo tudi mi na tem mestu vabilo
kršč. soc. zveze in vabimo od svoje strani k
Materi Milosti v Maribor, da vsaj nekoliko
povrnemo Štajarcem lani nam izkazano pri-
jaznost. Kdor torej utegneš, pojdi!

Poziv in prošnja.

Dné 3. in 4. septembra namerava slo-
venska krščansko-socialna zveza prirediti v
Mariboru svoje letno zborovanje. To
zborovanje naj bi bilo obenem nekaka priprava
za III. slov. katoliški shod, ki se ima vršiti pri-
hodnje leto.

Da si izprosimo za to velevažno delo tudi
blagoslova od zgoraj, se bo s tem zborovanjem
spojilo tudi romanje k Materi Milosti v
Maribor, kakor smo lansko leto pohiteli k
Mariji Pomagaj na Brezje in z nami zlasti vrle
čete štajarskih naših somišljenikov, katerim smo
obljubili, da jim hočemo letos vrniti njihov obisk
in posetiti njihovo prekrasno Marijino svetišče
v Mariboru.

Tako romanje se pa dá primerno izpeljati
le s posebnim vlakom, za čegar prireditev je
treba vsaj do 300 udeležencev.

Sprejemajo se samo moški romarji, možje
in mladeniči. Vlak bo oddhajal iz Ljubljane v
nedeljo, 3. septembra približno ob 10. uri do-
poldne in se bo vračal iz Maribora v ponedeljek
zvečer. — Voznina bo znašala iz Ljubljane v
Maribor in nazaj okoli 7 kron. Ravno toliko
tudi za tiste udeležence, ki bodo vstopili na
postajah od Ljubljane do Z-danega mosta. Na
drugih postajah se vlak ne bo ustavljal.

Slov. krščansko-socialna zveza prosi vele-
častite župne urade, naj bi iz posebne prijaz-
nosti sprejemali oglase in denar 7 kron, ki naj
se plačuje naprej in za kar naj se oglašencem
vročé priloženi začasni vozni listki. V Ljub-
ljani se bodo na dan odhoda ti listki, ki naj
jih seveda vsak prinese s seboj, zamenjali za
prave vozne listke in pri tej priliki se bo even-
tuelna diferenca pri uplačani svoti uredila.

Oglasi se sprejemajo le do nedelje, dne
27. avgusta. V ponedeljek, 28. avgusta, naj se pa
imena in vplačani denar gotovo pošlje v Ljub-
ljano pod naslovom: L. Smolnikar, stolni vikar
v Ljubljani.

Z Bogom in Marijo za slovensko
domovino!

Krščansko-socialna zveza.

Cerkveni del te slavnosti bo: 1. Po do-
hodu kranjskega vlaka kratka pridiga in lita-
nije. 2. Drugo jutro ob šestih pridiga in slo-
vesna sv. maša. 3. Veliko tihih sv. maš. 4. Pri-
lika za prejem sv. zakramentov. — Drugo bodo
povedali drugi časniki.

Gospodov dan.

(Priredil J. P. Belostenski.)

1. Božji hram.

Od božjega hramú
zvonov prihaja glas
do vernega rodú
v samotno gorsko vas;
in tja čez poljsko plan
slovesno oznanjuje,
da danes se praznuje
Gospodov sveti dan.

Stremlje v nebesni svod
zvonik, kot bi z rokó
nam kazal pravo pot
v obljubljeni nebó.
Se z vrha mu blišči
križ zlati v dol trpljenja,
v njem večnega življenja
nam upanje žari.

Odpert je božji hram,
vanj ljud od vseh strani
hiti, da greha tam
težav se oprosti.
Vesel ga sprejme Bog,
skesan kdor predenj pride,
poln milosti odide,
spet drag mu je otrok.

2. Vstop.

Pred tvojim prestolom, Bog večni, klečim,
za grehov se svojih dolgo ve solzím;
služabnika svojega ključ čuj goreč,
pomagaj, Gospod mi, ne skušaj me več!

Pokorno poslušam glas tvojih besed,
in v te zaupljivo obračam pogled;
svet srcu pokoja nikoder ne dá,
le v mislih na tebe, o Bog, ga ima.

Sem iskal si v stiskah pomoči okrog,
pa našel, da temelj vse sreče si Bog;
da v tebi dobrot neskončna živi,
in meje usmiljenju tvojemu ni.

In če sem nestalen v zaupanju v te,
v nevoljo pogreza se revno srcé;
brž mine mi v duši usodni vihar,
saj ti ga pomiriš, o Večni, vsikdar.

Zatorej pred tvojim prestolom klečim,
varuj, o Gospod, me, da več ne grešim;
podpiraj me v delih pravičnih vselej,
v oblasti me milosti svojih imej!

3. Propoved.

I.

K molitvi v tempelj dva sta šla možá,
cestninar eden, farizej je drugi bil;
s ponosom v srcu pred oltar gre ta,
a oni se v kesanju zadej je topil.

„Zahvalim te, o Bog, da nisem tak,
kot oni-le!“ ošabni moli farizej;
skesan v solzáh cestninar-siromak
zdihuje: „Bog, usmiljenje z menoj imej!“

Brez milosti je oni šel domú,
molitve prave ni poznal napuh njegov;
ta pa opróščen grehov pri Bogú,
da spet je božji ótrok, bil si je gotov.

II.

Kar kdo si od svetá
zakladov pridobi,
nestalni so, minljivi,
življenje nas uči.

Opojne sreče sad,
ki ti rodi ga greh,
v nezgodo te pripravi
v brezskrbnih tvojih dneh.

Radosti čiste slad
spomin naj hrani tvoj,
v srcu pa nedolžnost
svoj naj ima obstoj.

Za kar si danes vnet,
obeta ti blagost,
a jutri že s spoznanjem
donese ti bridkost.

V pravici le samó
nabiraj si dobrot,
v življenja boju trdem
si ž njimi gladi pot.

V previdnosti naj um
povsod bo gospodar;
da v dobrem vedno rasteš
ti bodi vselej mar.

III.

Bog je ljubezen! Čemu bi se bal,
človek, ki pota iz blodenj ne veš?
le zadostuj mu, in upati smeš,
da ti skesanemu milost bo dal.

Bog je ljubezen! Naj zlobe vihar
zmote in strasti raznaša med svet;
v dušah če javlja obupa se sled,
blizu njegova pomoč je vsikdar.

Bog je ljubezen! Pravičnika le
skuša, ko v stisk ga izroča oblast;
v trdni zvestobi mu delaj v čast,
da ti v zaslugah bo močno srcé.

Bog je ljubezen! Pa milo še ti
druge presočaj, in bodi junak
v borbi sè sabo, sicer pa krotak,
kadar zadeva te sodba ljudi.

4. Darovanje.

Premili Stvarnik, dal si mi prostost:
obrnem v dobro lahko jo in — slabo,
polagam jo pred tvojo visokost,
obračal bom jo vedno v dobro rabo.

Odslej naj tvoja volja moja bo:
Zatiral v sebi slabo bom hotenje,
in dobro pa obračal samo v to,
da božji zakon vodi me v življenje.

5. Svet.

Cvetke odpirajo čašice svoje,
naokrog sipljejo vonj svoj sladák;
pevcev krilatih zbor hvalo ti poje,
v tisoč glasovih razlega se v zrak:
Svet si, o veliki Bog!

Mušic, čebelic tihotno šumenje
meša med gozdnih živali se glas,
grozno viharja na morju grmenje
močno dviguje vesoljni se čas:
Svet si, o veliki Bog!

Solnca v vsemirju goreči plameni
švigajo kvišku na nebesni svod;
plodna poljana in travnik zeleni
vse te slavi in časti, o Gospod:
Svet si, o veliki Bog!

Človek od tega omamljen sijaja,
grudi pred tabo ponižan se v prah;
v hramu ga tvojem strah sveti obhaja,
vzdihá, šepče v spokornih solzáh:
Svet si, o veliki Bog!

6. Povzdigovanje.

Že sveta hvalnica je dokončana,
in zadnji je potihnil orgelj glas;
zdaj množica v molitvi tihi zbrana,
pred Bogom svojim pada na obraz.

V pričakovanju blaženem topi se,
nad čudesom skrivnosti vseh strmí;
z visokega oltarja oglasi se
ljubezen večna in tako velí:

„To moje je Telo, za vas v smrt dano,
to kelih moje drage je Krvi,
ki zló svetá ž njo bilo je oprano;
vzemite to in jejte, pijte vsi!“

7. Obhajilo.

„Milostno podeli nam, Gospod,
hrane dušne za življenje večno;
dal teló si v smrt, prelil si kri,
da bi storil svoje ljudstvo srečno.“

Glej, skesanih trop tam bliža se,
da iz roke čiste, posvečene
prejme živi kruh, ki k moči spet
novi vzdigne duše oslabljene.

„Nismo tebe vredni, o Gospod,
grehov nas težava stiska silno;
vendar prišli smo, ker obdariš
vselej nas z dobrotami obilno.“

8. Sklepna molitev.

Kot roke se drže otroške
tesnó očetove strani;
kot dete materi v naročje
se stiska, da sladko zaspi:
tako jaz pred oltarjem tvojim,
o Bog, te družim mislim svojim.

Le v tebi, o Gospod, ugasne
vse hrepenenje mi srcá;
pred tabo zopet so mi jasne
oči, prej motne od solzá.
Ti meni spolniš vse obljube,
otmés iz večne me pogube.

O Bog, z vezmi me svete vere
potegni v svojo spet svetost,
naj upanja v tebe ne podere
velika moja mi slabost.
Kar zló, zavist, napuh razdruži,
naj milost tvoja zopet mi zasluži.

9. Blagoslovna.

S ponižnim srcem, o Gospod,
pred tabo, glej, klečimo vsi,
in prosimo, na grešni rod
se milostno ozri.

Zavzdigni svojo zdaj rokó,
in verne blagoslovi nas,
da vse dejanje naše bo
na slavo tebi slednji čas.

Podpiraj nas v slabostih vseh,
moči nam zveličavnih daj,
da po življenja bridkih dneh
dospemo v tvoj veseli raj!

10. Pri izhodu.

Z veselo zahvalo častimo Boga!
Ljubezen zanj klije naj v srcih goreča,
od njega prihaja ves blagor in sreča.

Z veselo zahvalo častimo Boga!
on milosti svoje po zemlji razliva,
odpušča skesanim dejanja kaznjiva.

Z veselo zahvalo častimo Boga!
Saj pisane tudi slavé ga cvetice,
ko dvigajo njemu cvetoče glavice.

Z veselo zahvalo častimo Boga!
Čuj, ptičic krdela iz senčne dobrave
pošiljajo k njemu v čast pesmice slave.

Z veselo zahvalo častimo Boga!
V Gospodu se svojem pravično radujmo,
in dan njegov sveti pobožno praznujmo.

Družba treznosti — kakšna je in kaj zahteva.

Ker večkrat omenjamo družbe treznosti, zdi se nam potrebno, pokazati njena pravila, da tisti, ki se za to zanimajo, vendar vedó, s čem imajo opraviti. Ko bo čas dozorel, da bodo tudi pri vas oznanili, da se bo vpeljala ta družba, ne boste več tako začudeno gledali, kakor tisti, ki o tej reči prvič slišijo.

Pravila družbe treznosti.

1. Družbeni patron je sv. Janez Krstnik. — Družbeni praznik je v nedeljo po prazniku, ako ni sv. Janez na nedeljo; koder pa razmere ne dopuščajo, pa prejšnjo nedeljo.

2. V družbo se lahko zapiše vsakdo, moški ali ženska, brez razločka. Otroci, kedar že v šolo hodijo, ali vsaj ob prvem svetem obhajilu.

3. Družba ima tri stopnje. Zato se tudi udje razdeljeni v tri skupine:

- I. Oni, ki ne pijejo nikakega žganja; druge pijače pa uživajo zmerno.
- II. Oni, ki ne pijejo nikakega žganja; druge pijače uživajo zmerno, toda vsaj vsak dan ne (najmanj en dan v tednu, ali pa tudi dalj časa ne).
- III. Oni, ki ne pijejo nikakih opojnih pijač.

Vsako si lahko izbere tisto stopnjo, katero hoče.

V vseh treh stopnjah je dovoljeno uživati opojne pijače za zdravilo; a samo za zdravilo.

4. Kdor se v družbo vpiše, se zaveže z moško besedo (ali z lastnoročnim podpisom na Sprejemnici) za dobo enega leta, da hoče izpolnovati dolžnosti one stopnje, katero si je izbral. — Pred Bogom pa to zavezo napravi s tem, da opravi molitev, tiskano na Sprejemnici. Vendar pod grehom ta zaveza ali obljuba ne veže.

5. Vrhtega se zavežejo udje vseh treh stopinj.

- a) da otrokom do 14. leta ne bodo dajali nikakih opojnih pijač;
- b) da ne bodo nikogar silili in se ne dali siliti k pitju;
- c) da ne bodo dolgo v noč posedali po pivnicah, razven iz potrebe na potu;
- č) da se bodo ogibali mnogoštevilnih prilik, ki vabijo k pitju;
- d) da bodo namen družbe kolikor mogoče pospeševali s tem, da tudi druge odvrčajo od pijančevanja in jim odtegujejo prilike k temu;
- e) gospodarji in delodajavci se še posebe zavežejo, da — kolikor razmere pripuščajo — ne bodo dajali poslom in in delavcem žganja, in da ne bodo s samo pijačo dela plačevali;
- f) gostilničarji, da ne bodo med službo božjo in zvečer čez postavno uro imeli odprtih pivnic, da ne bodo dajali pijače

ljudem, ki imajo že dosti, zlasti ljudem pijanosti vdanim ne, da si s tem ne bodo nakladali na vest tujih grehov.

6. Vrhtega naj moli vsak družabnik vsak dan en Očenaš in Češčenamarijo, ali zase, da bi mogel svojemu sklepu zvest ostati, ali pa za grešnike, pijančevanju vdane,

7. Iz istega namena naj tudi vsi udje prejmejo sv. zakramente vsaj štirikrat na leto.

8. Kedar družbeni voditelj ude povabi k pridigi ali pokliče k shodu, naj pridejo vsi, da se potrdé v svojem sklepu.

9. Družba ne nalaga družabnikom nikakih drugih troškov razven malenkosti za Sprejemnico. O družbenem prazniku pa se pobirajo prostovoljni darovi, iz katerih se opravi ena sveta maša; če se je pa kaj več nabralo, se porabi v splošne družbene namene.

10. Udje naj se med seboj podpirajo v storjenem sklepu z zgledom in, če treba, tudi z besedo; tudi naj medsebojno pazijo, da se družbena pravila res izpolnujejo.

11. O komer se izve, da je svoj sklep prelomil, se prvič posvari, drugič iz družbe izbriše.

12. Vsako leto na družbeni praznik se zaveza ponovi zopet za eno leto. Kdor pa tega noče storiti, naj to naznani družbenemu voditelju. Ako tega sam ne stori, naj ga voditelj posvari, in če svarilo ni izdalo, iz družbe izbriše.

Zaveza ali sklep

se napravi s temi-le besedami:

V zahvalo Jezusu za njegovo žejo na križu — v zadoščenje njegovemu z zasramovanjem nasičenemu Srcu —

v čast velikemu spokorniku sv. Janezu Krstniku — za odpusčenje svojih grehov —

za spreobrnjenje grešnikov, vdanih pijančevanju — za rešenje duš v vicah — sklenem za eno leto:

I. zdržati se vsakega žganja, druge pijače pa uživati zmerno. — (Ali:)

II. zdržati se vsakega žganja, druge pijače pa uživati zmerno in (vsaj) vsak dan ne. — (Ali:)

III. zdržati se vseh opojnih pijač.

Obljubim tudi, da bom namen družbe po svoji moči podpiral s tem, da tudi drugim ne bom dajal prilike, ampak jih odvrčal od pijančevanja.

Pomagaj mi Bog, Devica Marija, sv. Janez Krstnik in moji sveti patroni, da bom zvesto izpolnoval ta svoj sklep! Amen.

Molitev za popolno zdržnost, obdarjena z odpustki.

Moj Bog in Oče, da ti pokažem svojo ljubezen in da ti vrnem razžaljeno čast ter pripomorem k zveličanju duš, trdno sklenem, da danes ne bom pil ne vina ne kake druge opojne pijače. — To premagovanje darujem tebi in ga združim z daritvijo tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki se daruje vsak dan na oltarju v tvojo čast. Amen. (300 dni odpustka. — Pij X. 29. marca 1904.)

(Ta molitev odločno spričuje, da sv. stolica hvali, odobrava in pospešuje popolno zdržnost.)

Odpustki družbe.

I. Popolni odpustek dobi:

a) Kdor pobožno prejme sv. zakramente:

1. na dan, ko se kdo v družbo vpiše,
2. ob smrtni uri.

b) Kdor prejme svete zakramente, obišče cerkev in ondi moli:

3. na dan sv. Janeza Krstnika, če je v nedeljo; če ne, pa prejšnjo in poznejšo nedeljo.
4. ob štirih kvatrnih nedeljah.

II. Nepopolni odpustek 60 dni, kdor stori katerokoli delo pobožnosti ali usmilenja: če je pri sveti maši, pri procesiji, spremlja sv. popotnico, obišče bolnika itd.

* * *

Zdaj poznate družbo in njene zahteve. Kadar jo bodo pri vas vpeljali, jo boste že naprej po-

znali in tem rajši pristopili. — Kdor pa želi, se lahko v družbo koj zapiše, če je tudi nimate v fari še vpeljane. Kdor želi torej iz ljubezni do Boga in do bližnjega, za blago svoje duše odreči si malo svetnega užitka, naj piše kar na uredništvo „Bogoljuba“ in pové, katero stopinjo želi. Prva stopinja je vsakemu megoča, komur je kaj mar treznost; in ker navadni ljudje itak vsak dan vina ne pijó, tudi druga; tretja je pa le za tiste, ki imajo posebno koražo. Kakšen namen ima ta popolna zdržnost, danes ne bomo razlagali. — Kdor prileži dve znamki po 10 vin, bo dobil tudi sprejemno podobico s pravili vred. Dobi se pa tudi ravno taka podobica na večjem in debelem papirju, da se lahko dá v okvir, in stane tudi 10 vin. Torej „sprejemnica“ s pravili v manjši obliki ali pa podobica sama v večji obliki, vsako stane 10 vin. (5 krajcar.) oboje skupaj 20 vin. Vsak naj pove, ali želi sprejemnico ali podobico ali oboje; nekaj, najmanj 10 vin. je pa treba dati za pošto. Če dá kdo kaj več, se bo porabilo v društvene namene. — Kdor ima kaj gorečnosti, lahko tudi druge vabi in nabira za družbo ter sem pošlje. Imel bo plačilo pri Bogu. — En tak oglas smo ravno danes s Koroškega prejeli. Naj se oglašé še drugi!

Le eno češčenomarijo!

Prekucija je razsajala po nesrečni francoski deželi; lepa dežela je bila v kratkem času pustota in gnjusoba razdejanja. Nesramnost in hudobija je povsod kraljevala brez ovire, vsakere človeške strasti so se pasle po večjih in manjših mestih. Kdor je bil še pravičen in dobrega srca, je ali zbežal ali pa pod gilotino umrl. Sto in sto najboljših sinov francoskih, zlasti pa veliko duhovnov je bilo umorjenih zaradi vere ali zaradi pravice.

Najhuje so razsajali prekucuhi v Parizu, središču vse prekucije in ognjišču vse krivice. Dan na dan, uro za uro so drdrali po cestah strašni vozovi, ki so prepeljavali na morišče uboge žrtve razdivjane besnosti.

To grozno večnjo so vselej spremljevale divje množice, mestna drubal Pariška, moški in ženske, izvržek ljudstva; ti so spremljevali nesrečne obsojence in so jih še po poti zaničevali in zasramovali.

Med njimi se je najdivje in najgrše obnašala Georgina Tiro, ženska srednje starosti. Ta je bila vselej na morišču, dajala je ubogim žrtvam najgrša imena, s pestjo jim je žugala, oči proti njim obračala ter jih grozovito preklinjevala. En dan 1. 1794. so peljali mašnika Jakoba Ravtoka na morišče. Se vé, da je bila tudi tukaj Georgina Tiro, ki je mašnika prav posebno črtila. Blato je vanj metala, vpila je nad njim in zasramovala ga je kakor obsedena

in je bila podobnejša nori, kakor pa pametni ženski.

„Ti grdoba!“ vpije zopet Georgina. „Naj bi vendar hitreje vozili, da bi že kmalu bil ob življenje! Vsaka minuta, kolikor dalje živiš, je krivica, je sramota svetu!“

Jakob nič ne odgovori, ampak kleči na vozu in moli prav goreče.

„Molči“, pravi ženska, „sine upa ustodpreti.“

Mašnik se obrne s plemenitim, bledim obličjem proti Georgini, jo resnobno pogleda in ji reče z milim glasom: „Žena, prosim te, moli eno češčenomarijo zame, da najdem milest pred Božjim obličjem, pred katerim bom kmalu stal.“

„Ho, ho, ho!“ se smeja Georgina. „Jaz eno češčenomarijo za te? Nori, od strahu se ne zaveda. O strahopetec, strahopetec!“

„Še enkrat te prosim za eno češčenomarijo“, mirno odgovori mašnik besni ženski. Oko mu pa je bilo tako mile svetlo, njegovo obličje tako veličastno, da je Georgino mraz pretresel. Ravno ga je hotla zopet zasramovati, pa ne more več govoriti, besno je gledala v mašnika klečečega, ki je ravno povzdignil obe roki proti nebu. Georgina je čutila v dnu svojega srca, da mašnik zanjo moli, za neverno, grozovito žensko, ki je z nogami teptala vsake človeško čutilo. In kar že dolgo ni čutila, sramovala se je sama sebe in pred ljudmi. Zato ni nič govorila do morilnega odra, čemur se je čudila spremljajoča druhal.

Pridejo na morišče. Oster nož v gilotini se sveti v solncu, rabeljni si pripravljajo, kar jim je potrebno. Častljivo, mirno stopi mašnik na morilni oder, poklekne ter očitno in pri-

srčno prosi Boga pomoči v poslednji uri. Potem reče, da odpusti vsem, ki so mu krivice storili in mu jo še delajo in prosi zanje usmiljenja Božjega. Rabeljna priganjajo. Mašnik vstane, se ozre še enkrat po ljudstvu kakor na pol spremenjen ter išče Georgine Tirotove. Poslednjič jo ugleda, ni bila kakor sicer v prvi vrsti, ampak bolj zadaj se je ustavila. Njeno obličje je bilo čudno.

„Eno češčenomarijo zame“, prosi Jakob še enkrat, „eno samo češčenomarijo!“ Tako prisrčna, tako ginljiva je bila ta prošnja, da Georgina, ki je njena divjest že na potu k morilnemu odru nekoliko odjenjala, se ji ne more več ustavljati. Nevidna roka jo dalje žene, dalje k stopnicam pri morilnem odru. Tukaj poklekne, razprostre roke in moli z velikim glasom češčenomarijo, še preden je bilo mogoče druhal ubraniti ji.

Vesel smehlja se vidi na obrazu Jakobovem, ko je ravno položil glave svoje na klado.

„Prosi za nas grešnike zdaj in na našo smrtno uro. Amen“, zavpije Georgina ravno končaje molitev svoje, — ko nož v gilotini pade na zatilnik mašniku in mu glave odseka.

Georgina Tiroteva zakriči kakor nora, ko ugleda kri mašnikovo sikati. Kar poskoči, pomoči ruto v gorko kri in urno odide.

Odslej ni bilo več videti Georgine Tirotove na morišču. Večidel je bila zaprta in je prišla k ljudem le, kadar je potrebovala živeža. Po prekuciji pa je bila prav goreča katoličanka in jo je bilo videti povsod, kjer je delala krščanska ljubezen. Umrla je kot resnično pobožna, in vse to je storila le ena češčenomarija.

Rim. 9. avgusta je bila povodom obletnice kronanja sv. očeta v sikstinski kapeli slovesna sv. maša, pri kateri je bil navzoč sv. oče, poslaniki na papeževem dvoru in mnogo drugih

svetnih in duhovskih dostojanstvenikov. Sveto mašo je opravil državni tajnik, kardinal Merry del Val. Cesarji in kralji so papežu pismeno čestitali ob tej priliki.

Veliko romarjev iz Moravske je odšlo 10. t. m. v sveto deželo. Med romarji je tudi pomožni škof dr. Wisnar.

V Zagrebu se je vršil pred par tedni važen katoliški shod, ki bo rodil gotovo lepe vspehe. Zbranih je bilo okoli 200 najboljših mož iz cele Hrvaške, ki so se dogovarjali, kako pričeti s katoliško organizacijo. Navzočih je bilo tudi šest Slovencev, med temi dr. Krek in dr. Lampe.

Javne molitve je zapevedal v svoji nadškofiji pariški nadškof in kardinal Richard. Na praznik Marijinega Vnebovzetja so se jele opravljati, da odvrne Bog nesreče, ki preti preganjani katoliški Cerkvi vsled novih postav, ki se jih skovali framazoni.

Za katoliški shod v Strassburgu, ki se vrši ta teden je oglašanih 33.000 katoličanov. Take mnogobrojno še ni bil dosedaj obiskan noben katoliški shod.

Na Kitajskem se je zopet pričelo preganjanje kristjanov. Umrili so več katoličanov in nekaj francoskih misijonarjev. Tudi iz Tibeta prihajajo poročila o umoru nekaterih francoskih misijonarjev. Francoska vlada se je takoj pritožila pri vladah v Pekinu in v Tibetu.

Nemški protestantski pastorki postajajo od dne do dne bolj predrzni. Namesto da bi skrbeli za svoje ljudstvo, ki ne pohaja več v cerkve, ki ne pošilja svojih otrok k sv. krstu,

pa so se spravili sedaj nad katoliško delavstvo, da bi je pripravili za odpad od katol. Cerkve. Ker pri krščanskih vernih delavcih nič ne opravijo, zašli so k socialnim demokratom, s pomočjo njih voditeljev se že več delavcev pridobili za gajili protestantizem. Sedaj silijo celo v strokovna društva, da tu poskusijo svojo srečo.

Smrt med škofi. V New Orleansu divja že nekaj časa nalezljiva rumena mrzlica, ki je tirjala že mnogo žrtev. Napadla je tudi ondotnega nadškofa, ki je umrl pred dvema tednoma. Sedaj je izpraznjenih na Francoskem 15 škofij — V Porebi blizu Krakovega je umrl metropolit mohilevski. nadškof Jurij Szembek. Potoval je v Rim k sv. očetu. Pred odhodom je obiskal okolico v Minsku, kjer je 30 unijatskih župnij sprejel v katoliško Cerkev. V onih močvirnatih krajih se ga je polotila vročinska bolezen. Zdravniki niso takej spoznali bolezni in tako je birmoval še nad 10.000 otrok. Po tej vizitaciji je remal v Rim in potem hotel oditi v Marijine toplice, da tam okreva. Bolezen ga je potoma prisilila, da je ostal pri svojih sorodnikih v Porebi, kjer je tudi čez dva tedna po dehodu umrl. Katoliška cerkev je izgubila ž njim najuglednejšega moža. Da je izšel tolerančni ukaz, ki olajšuje pravoslavnim prestop v katoliško Cerkev, za to je imel veliko zaslugo pokojni nadškof, katerega je ruski car zelo čislal. — Naj počiva v miru!

Kuratom v deželni bolnici v Ljubljani je bil imenovan č. g. Gregor Flis, njegovim namestnikom pa č. g. Ivan Šporn, oba misijonarja iz kongregacije sv. Vincencija P.

Duhovniške spremembe v ljubljanski škofiji. Ravnateljem „Alozijevišča“ je bil imenovan preč. gosp. stolni kanonik dr. Andrej

Karlin. Dosedanji ravnatelj velečast. gospod profesor dr. Josip Gruden se je zaradi bolehnosti tej častni službi odpovedal.

Premeščeni so bili čč. gg.: Andrej Pavlin iz Sodražice kot ekspozit na Goro pri Sodražici; Anton Merkun iz Lašče kot ekspozit na Razdrto; Josip Švigelj iz Harij

kot ekspozit in beneficijant na Vrhopolje pri Moravčah; Martin Škerjanec iz Moravč kot ekspozit v Harije; Francišek Sparovec iz Spodnje Idrije v Moravče; Peter Mohar, župni upravitelj na Sveti Planini, kot ekspozit v Konjšico; Feliks Knižek iz Sestrca kot župni upravitelj v Babno Polje; Adolf Knol iz Babnega Polja kot župni upravitelj na Sveto Planino; Andrej Magajna iz Knežaka v Sostro; Ivan Lomšek iz Št. Vida pri Zatičini v Selca; Karol Gnidovec iz Ribnice v Šent Vid pri Zatičini; Ivan Plahutnik iz Cerknice v Ribnico; Mihael Kmet iz Loškega Potoka v Šent Jurij pri Kranju; Karol Dornik iz Doba kot beneficijant v Voglje; dr. Francišek Grivec kot kapelan v Dob; Jakob Razboršek iz Kamnika kot ekspozit k Sv. Joštu nad Kranjem; Ivan Jovan z Bohinjske Bistrice v Kamnik; Leopold Černe iz Žužemberka v Planino; Andrej Zgaga iz Sent Janža v Žužemberku; Ignacij Žust od Sv. Duba v Stopiče; Peter Janc iz Škofje Loke kot katehet na uršulinsko dekliško šolo v Ljubljani; Pavel Zajec iz Planine kot katehet na uršulinsko dekliško šolo v Škofji Loki; Ivan Zupančič valetudinarij, kot kapelan v Doleno vas; Ivan Lovšin iz Hinj v Šent Janž.

Na novo so bilinameščeni č. č. gg. semeniški duhovniki oziroma novomašniki: Ivan Borštinar kot kapelan v Hinjah; Matej Kozelj v Laščah; Alojzij Kralj v Sodražici; Alojzij Kurent kot II. kapelan v Semiču; Josip Prešern v Cerknici; Ivan Štrubelj v Spodnji Idriji; Vladimir Prijatelj v Šent Jerneju; Andrej Orehek v Knežaku; Andrej Stenovec v Loškem Potoku.

Premilostni gospod knez in škof ljubljanski se je pečeni četrtek povrnil v Ljubljano Dne 18. avgusta, na cesarjev rojstni dan je daroval slovesno sv. mašo v stolnici. — Dne 20. t. m. je blagoslovil v uršulinski cerkvi novo zastavo moške Marijine družbe v Križankih, ter povodom slavnosti 300letnice Marijinih družb imel slavnostni govor v mestni župni cerkvi sv. Jakoba in pontifikalno sveto mašo. Ta teden je odšel v Goriče.

Sarajevski nadškof Stadler se je mudil nekaj tednov na otoku Krku. Sedaj se mu je

zdravje povrnilo. Odpotoval je na Grško, od tu gre v Carigrad in začetkom septembra se povrne v svojo stolicu. — Goriškemu kneznadškofu Jordanu se je tudi zdravje zboljšalo. Obiskal ga je pretečeni teden tržaški škof dr. Nagl.

V Preski pri Medvedah se mudi premilostni gosp. krški biskup dr. Anton Mahnič.

Zlato mašo je daroval na praznik Marijinega Vnebovzeta č. g. Mihael Korošec, vpokojeni župnik lavantinske škofije. Gospod zlatomašnik je pri polnem zdravju obhajal zlato sv. mašo; slavnostni govor mu je govoril stolni kanonik in ravnatelj „Alojzijevišča“ veleč. gosp. dr. Andrej Karlin. Št. Peterska duhovščina mu je v spomin poklonila lepo mašno knjigo. Gospodu zlatomašniku, ki si je v desetih letih, odkar biva v Ljubljani, pridobil srca vseh, želimo, da dočaka še mnogo let, da daruje tudi bisernico!

Slovesno obljubo bo naredil v zatiški samostanski cerkvi prihodnje nedeljo 27. t. m. preč. o. Bernard Marenčič. Slovesno sveto mašo bo daroval ter slavnostni govor govoril mil. gosp. prelat in kanonik Janez Rozman iz Ljubljane.

Romanje v Loreto. Pretečeni teden od 13.—15. je romalo več sto tretjerednikov skupno na božjo pot v Loreto. Obiskali so najprve Trsat in s parnikom odšli do Jakina in dalje z vlakom v slovečo Loreto.

Naznanilo ponočnim častivcem presv. Rešnjega Telesa v Ljubljani. Po noči med 31. avgustom in 1. septembra bodo moški častili presv. Rešnje Telo v cerkvi sv. Jakoba. — Molila se bode 11. ura: Prošnja za duhovnike. Prijazno se zopet naznanja vsem moškim, če tudi niso nočni častivci, da bi se kolikor mogoče udeleževali molitvene ure tudi vsak četrtek zvečer od 8. do 9. ure v cerkvi nemškega v. reda (v Križankah). — Vsako nedeljo in praznik pa po krščanskem nauku tudi pri sv. Jakobu. — Pred vsem pa marljivo prihajajte možje vseh stanov in mladeniči k mesečni ponočni molitvi: zadnji čas se kaže neka mlačnost; potrudite se, da bode zopet polno število, kakor v začetku.

Moška Marijina družba v Ljubljani naznanja svojim udom, da bode navadni me-

sečni shod prvo nedeljo v septembru t. j. angeljsko nedeljo v Križankih.

* * *

Hamborn na Nemškem, dné 6. avgusta. Minulo nedeljo je tukajšnje slovensko rudarsko društvo sv. Barbare prvikrat priredilo izlet in sicer v Osterfeld, kjer tudi mnogo Slovencev. V župnijski cerkvi smo imeli službo božjo s slovensko pridigo in petimi litanijami; slovensko petje je prelepo in močno donelo po veliki cerkvi. Po službi smo se zabavali v dvorani pri nekem gostilničarju. Udeležencev je bilo okoli 60 rojakov v Osterfeldu; premalo se je maralo za nas; žal je, da se rojaki v tujini skoro nikoli ne pridružijo. Gospod kapelan v Osterfeldu nas je sprejel na kolodvoru, spremljal v cerkev in potlej v dvorani jako zanimivo govoril. Seveda nas je spremljal naš gospod predsednik, ki je opravljal službo božjo in v dvorani imel govor in igral na klaviru pri petju; tudi drug gospod duhovnik iz Hamborna je bil med nami. Naš prvi izlet se je lepo in dostojno izvršil, da je bil tudi naš gospod predsednik ž njim čisto dovoljen.

Češnjice nad Blagovico. V nedeljo 16. julija smo obhajali god naše farne patrone sv. Marije Karmelske, (menda je ta cerkev edina na Kranjskem, o kateri je Marija Karmelska farna patrona) prav slovesno; kakor se je to godilo tudi prejšnja leta. Letos je pa to slavnost posebno poveljevalo še tudi to, da smo imeli po škofijski odredbi ravno ta dan izpostavljeno sveto Rešnje Telo, katero so tako domači, kakor tudi obilno došli romarji ves dan in sicer med spevedanjem s tiho, drugače pa z glasno molitvijo slavili. Spovedovalo se je že v soboto ves popoldne; v pomoč so došli č. pater Kerubin Tušek in Kamnika. Na večer so domači gosp. župnik blagoslovili ves prenovljen tabernakelj velkega altarja, in novi iz belo svilnatega damasta napravljeni altarni prt. Tabernakelj in križ je lepo prenovil in prezlatil g. Ivan Klemen, podobar iz Špitaliča, altarni prt s krasno z zlatom vezanim Marijinim imenom, kakor tudi lepi cvetlični venec krog trona Marije v velikem altarju in še 6 lepih cvetličnih šopkov je pa naši Mariji karmelski za god v dar poslala neka bogoljubna gospodična iz Gradca. Precej po izvršenem tem blagoslovljenju se je presveto Rešnje Telo slovesno iz stranskega tabernakeljčka preneslo k velikemu oltarju. Tu se je dal najprej

sv. blagoslov z Najsvetejšim, nato je sledil rožni-venec in lit. Matere božje in naposled zopet sv. blagoslov. Po tem svetem opraviu so se oglasili naši lepo ubrani zvonovi v slovesnem potrkovanju naznanjajoč v tiho mirno noč veselo svečanost prihodnjega dne. V nedeljo dne 16. julija je bilo že do prve maše obhajanih okoli 150 vernikov, tudi več novih udov se je že precej zjutraj slovesno sprejelo v bratovščino Marije karmelske, ki ima tu svoj sedež že od leta 1755; prav mnogo pa je bilo na novo sprejetih po pozneje končanem velikem sv. opraviu. Ob 6. zjutraj se je izpostavilo sv. Rešnje Telo na kar so se odmolile litanije Jezusovega Srca in se je podelil sv. blagoslov po rimskem obredu; nato se je pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom služila prva sv. maša. V cerkvenem govoru med to sv. mašo so nam domači gosp. župnik v kratkem povedali nekoliko o zgodovini Karmelskega reda in karmelske bratovščine in naposled v dokaz kako obilne milosti Marija udom te bratovščine izprosi; omenili so avstrijskega nadvojvoda Leopolda (poznejši cesar Leopold I.). Ta je pripovedoval, da je sam imel v roki kroglo, ki je nekemu vojaku proti prsom priletela tako, da mu jo sliko na škapulirju proč odtrgala, vojaka pa čisto nič ni poškodovala. Pripomnili so, da imamo tudi danes tu med romarji moža, ki se je prišel semkaj naši Materi Mariji karmelski zahvalit za zadobljeno zdravje, včeraj prišedši sem na Češnjice v družbi dobrih svojih sosedov pokazal jim je mož svojo roko z vedno še precej okornimi in začrnelimi prsti kakor od zasedene krvi. Zastrupila se je temu možu kri, zato se mu je sploh reklo, da ga ni moč rešiti, zlasti neki popoldan so vsi njegovi obiskovalci mislili, da vsak čas mora nastopiti smrt; to so potrdili tudi drugi njegovi spremljevalci.

„Jaz pa, pravi nadalje ta mož, sem vedno upal in prosil Marijo s Češnjic, naj mi izprosi le to milost, da še enkrat pridem na Češnjice ter se ondi milostni Materi Mariji karmelski pred njenim altarjem osebno zahvalim. Res Marija me je uslišala. Vso pot semkaj na Češnjice smo danes lepo molili in zdaj sem tu, da svojo obljubo spolnim ter izrečem Mariji karmelskoj presrečno zahvalo. Tudi jaz sem pripomnijo nadalje g. župnik, kakor znano pred petimi leti ravno na današnji dan smrtno nevarno obolel Vsega oslabelega in bolnega ste me odpeljali iz cerkve in po-

ložili na bolniško posteljo, katero sem potem hudo bolan več mesecev neprestano moral čuvati. Splošno je bilo mnenje, da iz te bolezni ne vstanem nič več. Še leto pozneje pripomnili so mi sedajni naš g. dekan (moravski) rekoč: „Zgotovostjo sem mislil, da te pridem pokopat, ker nikdo skoraj ni mislil, da se iz te hude bolezni še izkoplješ.“ Pa neko posebno zaupanje na pripomoč Marije karmelske me je vedno poživiljalo in z neko res čudno gotovostjo sem pričakoval na Marijino priprošnje ozdravljenja in vi farani moji ste pa prosili in obilno molili. Zdaj čast in zahvala naši nebeški Materi Mariji karmelski. Po prestani tej smrtnonevarni bolezni delujem že peto leto v tej Marijini fari. Jako vneto so tudi č. pater Kerubin ob 10. pri velki sv. maši govorili in navedli več zgledov, kako Marija karmelska svoje brate in sestre t. j. ude karmelske bratovščine varuje in jim obilne nebeške milosti deli. Popoldne ob štirih je bilo oznanjeno splošno češčenje Jezusa v presv. Rešnjem Telesu za vse farane in za vse se tedaj še tu nahajajoče se tuje romarje. Ob 5. so pa č. pater Kerubin jako vneto govorili o ljubezni Jezusovi v presv. Rešnjem Telesu ter nas z vso gorečnostjo vnemali k nasprotni ljubezni do Jezusa v presv. Rešnjem Telesu. Po govoru so sledile pete litanije Jezusovega Srca in nazadnje zahvalna pesem. Pri petih litanijah Jezusovega Srca in zahvalni pesmi je pomagal neki isti popoldan na božjo pot semkaj na Češnjice došli hrvaški gospod katehet sedaj knajpovec v Kamniku in tako so se litanije Jezusovega Srca troglasno lepo ubrano pred oltarjem prepevale, čemur je pevski kor z vso cerkvijo krepko odgovarjal. Res lep in vesel praznik smo obhajali ta dan tu na Češnjicah na zdaj tako prijaznem Marijinem gričku, odkoder je zdaj — odkar je tudi okrog cerkve vse tako lepo poravnano tako krasen razgled v širno daljavo na vse strani in je okrog in okrog ob lepih potih vse s cvetličnim grmičevjem in cveticami obsejano. Prosi Marija karmelska za nas, prosi še posebno zašega g. župnika! — F. R. — (Ta dopis sicer ni pisan po pravilih, ki smo jih podali na platnicah zato se je tudi malo zakasnil; pa naj bo no iz posebne prijaznosti do Češnjičanov in njih gorečega gosp. župnika neokrajšan! Ur.)

Iz Cerknice. Marijina družba cerkniška in ž njo drugi dobri župljani se iskreno zahvaljujejo

odličnemu č. g. kaplanu Iv. Plahutniku za vso skrb, ljubezen, delo in trud, katerega je imel ondi v blagor župljanov in zlasti Marijine družbe. Večni sodnik naj mu vse to poplača in božji blagoslov ga spremlja po vseh potih!

Z Vač nad Litijo. Prečastiti gospod moravski dekan Janez Bizjan je v nedeljo 30. julija tek. l. po vrlem govoru 24 deklet na novo sprejel v Marijino družbo. To dobroto nam je storil že tretjič. Bog mu plačaj stotero!

Planina p. Rakeku. Naša deklška Marijina družba se krasno razcvita. To je zasluga našega vrlega in za vse dobro vnetega g. župnika Štefana Riharja, kateremu naj bo na tem mestu izrečena presrečna zahvala. V družbo je pa tudi posegla neizprosna smrt. V četrtek dne 27. julija je blaženo v Gospodu zaspala družbenica Marjetika Primožič. Kako je bila čislana, je pokazal veličastni pogreb. Prihitele so večina vse družbenice jo spremit k zadnjemu počitku. Na grobu in pred hišo ji je zapel v slovo naš vrli cerkv. pevski zbor pod izvrstnim vodstvom g. Vinka Jovana. Planinčani smo lahko ponosni na cerkv. pevski zbor. Družbenice pa spodbujajte ena drugo k zglednemu življenju! V to pomagaj b. D. Marija in Presveto srce Jezusovo!

Iz Borovnice. Dne 15. julija smo imeli pri nas celodnevno češčenje presv. Rešnjega Telesa. Ta dan je bilo pet sv. maš. Prišli so tudi č. gg. duhovniki iz sosednih fara in veleč. g. kanonik Anton Fetich Frankheim. Drugi dan, 16. julij, je bilo opravilo sv. Marjete patrone naše cerkve; ob 10. uri slov. sv. maša; darovali so jo č. g. kanonik ob asistenci čč. gg. župnika bevškega in domačega kapelana. Popoldne pa je bilo v Marijino družbo sprejetih 14 deklet in 3 mladenči. No, res jako malo mladeničev! Fantje, ali smo res tako zanikrni? Poglejte po drugih farah! Nikar se ne posmehujte Marijini družbi! V vsakem žitu so tudi pleve, ki odlete, kadar sapa pihne; ravno tako je tudi z mladeniči, kateri so tako malomarno odstopili od družbe, pa zaradi tega ni treba zaničevati „Marijine družbe“, saj ona je dobra, slabi smo le družabniki. Vam pa, ki ste Marijo zavrgli, utegne pa morda tudi še, tako priti, da bi bili še radi njeni otroci, če pred ne na zadnjo uro.

Iz Šmihela pri Novem mestu: Pretekli mesec smo pri nas pokopali enega mladeniča iz

Mar. družbe. Ime mu je Pavel Samida. Ta je v tem letu že tretji mrlič iz mlad. Mar. družbe. Bolehal je delj časa, končno ga je rešila mučnega življenja — blede smrt. Bil je vrl član naše družbe. Od svojega pičlega zaslužka je daroval nekatero kronco za družbeno zastavo. Marija naj mu poplača stotero!

Odpustki mes. septembra 1905.

Da dobimo odpustke, moramo: 1. imeti namen, da se hočemo odpustkov udeležiti; 2. biti moramo v milosti božji; in 3. opraviti moramo dobra dela, ki jih Cerkev ukazuje za odpustke. — Ukaže pa navadno Cerkev za *popolni* odpustek: izpoved in sv. obhajilo in molitev v namen svetega očeta. Če je treba v namen sv. očeta moliti v določeni cerkvi, je to vselej posebe povedano.

1. *Petek. I. v mesecu.* Popolni odpustek: a) *vsem vernikom*, ki gredo k izpovedi in sv. obhajilu, nekoliko premišlujejo dobrotljivost presvetega Srca Jezusovega in molijo v namen svetega očeta; udje *bratov. presv. Srca Jezusovega* dobé popolni odpustek proti navadnim pogojem; danes ali pa I. nedeljo; b) *udom bratovščine presv. Rešnjega Telesa*, kakor včera.

3. *Nedelja, prva v mesecu.* Popolni odpustek: a) *udom rožnovenske bratovščine* trije popolni odpustki: 1.) če v bratovski kapeli molijo v namen sv. očeta; 2.) če so pri mesečni procesiji; 3.) če v bratovski cerkvi nekaj časa molijo pred izpostavljenim svetim Rešnjim Telesom.

4. *Ponedeljek. Sv. Roža Viterbska.* Popolni odpustek: *tretjerednikom* v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi.

7. *Četrtek. I. v mesecu.* Popoln odpustek: *udom brat. presvetega Rešnjega Telesa* v bratovski cerkvi, če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi.

8. *Petek. Rojstvo Marije Device.* Popolni odpustek: a) *tretjerednikom*, kakor 3. dan t. m.; b) *udom bratovščine svetega Rešnjega Telesa*, kakor 1. dan t. m.; c) *udom bratovščine presv. Srca Jezusovega* v bratovski cerkvi; izpovednik more namesto obiska v bratovski cerkvi določiti drugo dobro delo; d) *udom bratovščine naše ljube Gospe* v bratovski cerkvi; e) *udom rožno-*

venske bratovščine v katerikoli cerkvi; f) *udom bratovščine prečistega Srca Marijinega*; g) *onim*, ki nosijo *beli*, ali *rjavi*, ali *črni* ali *višnjevi škapulir*; *udom bratovščine žalostne Matere božje* je treba poleg drugega moliti 7 očenášev in 7 češčenamarij za duše v vicah; h) *udom Marijine družbe*; i) *udom družbe krščanskih družin*; j) *udom bratovščine za duše v vicah*.

10. *Nedelja. Ime Marijino.* V Avstriji dobé popolni odp. vsi verniki, ki danes ali v sedmih prihodnjih dneh gredo k izpovedi in sv. obhajilu in so pri sv. maši in molijo v namen sv. očeta.

14. *Četrtek. Povišanje sv. Križa.* Popolni odpustek *onim*, ki nosijo *višnjevi škapulir*.

17. *Nedelja Rane sv. Franciška. Tretjerednikom* vesoljna odveza.

18. *Ponedeljek. Mati b. 7 žalosti.* Pop. odpustek *udom brat. žalostne Mat. božje s črnim škapulirjem Sv. Jožef Korpertinski.* Popolni odpustek *tretjerednikom*, kakor 4. dan t. m.

24. *Zadnja nedelja v mesecu.* Popolni odpustek *vsem*, ki trikrat na teden skupno molijo sv. rožni venec.

27. *Sreda. Sv. Elžearij. Tretjerednikom* popolni odpustek, kakor 4. dan t. m.

29. *Četrtek. Sv. Mihael.* Popolni odpustek: a) *tretjerednikom*, kakor 4. dan t. m.; b) *onim*, ki nosijo *višnjevi škapulir*; c) *udom brat. za duše v vicah*.

V molitev se priporočajo:

Za cel mesec september: Katoliški mašniki. Za posamezne dni: 1. Katoliški dijaki, 2. Brezvrčni dijaki, 3. Neka oseba na Vestfalskem, 4. Katoliška društva, 5. Neka oseba za zdravje, 6. Praktično krščanstvo med katoliškimi izobraženci, 7. Neka oseba za potrebno spoznanje in kesanje, 8. Napredek naših Marijinih družb, 9. Dekleta, ki po svetu gredo, 10. Boj zoper nenravnost, 11. Neka mati v hudi bolezn, 12. Katoliško gibanje na Hrvaškem, 13. Goriška nadškofija, 14. Da bi Bog sovražnike sv. Cerkve ponižal, 15. Protialkoholno gibanje, 16. Zgubljen mladenič, 17. Matere, ki imajo zgubljene sinove, 18. Versko življenje na Koroskem, 19. Da bi nas Bog varoval nesrečne smrti, 20. Duh preprosti, 21. Škofovi zavodi v Šent Vidu, 22. Hudo trpeč mladenič, 23. Lahkomiselni stariši, 24. Versko življenje po mestih, 25. Neka oseba za razsvetljenje, 26. Neka oseba na Vestfalskem, 27. Novospreobrnjeni katoličani na Ruskem, 28. Kandidatje duhovskega stanja, 29. Vse zadeve bogoljubnih bravcev, 30. Vsi našim molitvam priporočeni.

Posebe se še gorko priporoča vsem bravcem neka oseba na Dolenjskem, ki že dolgo časa trpi silne bolečine, da bi ji Bog milostno preložil in ji dal srečno prestat.

IVAN KREGAR

pasár in izdelovatelj cerkve-
nega orodja in posode

Ljubljana, Poljanska cesta 15
(blizu Alojzijevejšča)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode in orodja

iz zanesljive kovine po uzorcih ali last-
nem načrtu v poljubnem slogu. — Staro
posodo popravi in prenovi, posreabri in
pozlati; v ognju pozlatuje tudi strelo-
vodne osti, vse po priznani najnižji ceni.

Po naročilu veleč. gospoda Andr.
Cebaškega izvršil je za stolno cerkev
ljubljsko krasen, bogato pozlačen in
ornamentiran lestenec v renesanč-
nem slogu.

? Ali že imaš ? te-le knjige ?

Križev pot za Marijine otroke dobiš za
20 vin. Če jih vzameš 50 vkup, pa vse
za 7 K.

„**Vodilo**“ za Marijine družbe je pošlo in se
tiska v novi izdaji z dovoljenjem central-
nega vodstva.

Molitvenik „**Najboljša mati**“ ima v tretji
izdaji skoro trikrat toliko branja kakor pa
v prvi. Vsak častivec M. in J. Srca ga ima
rad. — Ta molitvenik in še „**Vodilo**“ zraven,
oboje tiskano s tako velikimi črkami, da
lahko beró vsake oči, velja le toliko, ko-
likor velja drobnočrkni molitvenik tudi sam
zase; namreč v platnu rud. obr. K 1'50, v
usnju, zlati obrezi K 2'— in v najbolj lepi
vezavi K 3'—.

Vse te knjige dobiš pri vseh knjigotržcih,
posebno v prodajalni **Katol. tisk. društva** v
Ljubljani, Kopitarjeve ulice št. 2 in pri za-
ložniku **Fr. Bleiweisu** v Lešah, p. Tržič

„Katoliška bukvarna“

in
prodajalna **Katol. tisk. društva**
v Ljubljani

priporoča nova oficijelna molitvenika:

Šolski molitvenik

po katekizmu in obrednih knjigah.
Spisal dr. **Gregorij Pečjak**, katehet
v Ljubljani.

Cena: rudeča obreza 80 vin., zlata
obreza K 1'20; pri naročilih na po-
samezne izvode po pošti 10 vin. več.

Večno življenje.

Molitvenik po katekizmu in obrednih
knjigah.

Spisal dr. **Gregorij Pečjak**, katehet
v Ljubljani.

Cena: rudeča obreza K 1'20, zlata
obreza K 1'60; posamezni izvodi po
pošti 10 vin. več.

Častiti gospodje kateheti dobijo pri
skupnih naročilih na 10 izvodov en
izvod brezplačno; na vsakih 20 iz-
vodov pa damo po tri iztise kot
nameček.

Zrtev spovedne molčečnosti

Veliko zanimiva resnična povest iz najnovejše dobe
na Francoskem. Knjiga v obsegu 261 strani stane
s poštnino vred K 2'10 in se dobiva v **Katoliški**
Bukvarni v Ljubljani.

„Slava Mariji“

Ob 300 letnici ustanovitve
prve Marijine družbe na Kranjskem.

Založilo osrednje vodstvo Marijinih
družb na Kranjskem.

Dobiva se v „**Katoliški bukvarni**“ in pro-
dajalni „**Kat. tiskovnega društva**“ v Ljubljani.

Izvod stane 40 vin., po pošti
13 vin. več.